

## ELMÉLYÜLÉS

*B. L.-nek*

Ez a szó jutott eszembe a temetésen,  
amikor a koporsót leengedték. Ott álltunk  
a sír szélénél, és volt, aki sírt, zokogott, más csak  
szomorú volt. Igen, az elmélyülés kifejezés jutott  
az eszembe, egy szó, amelyet annyiszor hallottam,  
amelyet én magam is használtam, kiejtettem olykor.  
Most természetesen a test szertartásos leengedése  
hozta felszínre bennem ezt a szót, és az is eszembe  
jutott hirtelen, hogy az előbb még a pap a magasba  
szálló lélekről beszélt, kérvén az Istent, hogy tisztítsa  
meg azt a földi szennytől, mielőtt az a mennybe  
emelkedne. A felemelkedés vigasz az elmélyüléssel  
szemben. Hányszor hallottam az életben, hogy fel kell  
emelkedni, vagy felül kell emelkedni. És hányszor  
hallottam azt is, hogy el kell mélyülni bizonyos  
dolgokban. A tananyagban. A filozófiában.  
A Bibliában. Ahhoz, hogy megtaláljuk a helyes választ.  
A jó döntést. A jó utat. Ahhoz, hogy sikeresek legyünk.  
El kell mélyülnünk, hogy végül felemelkedhessünk.  
Micsoda Janus-arcú minden szó, minden kifejezés!  
Hallom, hogy dobolnak a rögök a koporsón.  
Mennyire kell elmélyülnie az embernek  
az életben? Mennyire kell elmélyülnie  
az embernek a halálban? Mennyire kell magasra  
szárnyalnia a léleknek, ha megtisztult már attól,  
ami itt lent beszennyezte? Nem tudok elmélyülni  
ebben a versben. Nem vagyok sem lent,  
nem vagyok sem fent. Megyek vízszintesen  
kifelé a temetőből. A kijáratnál kaláccsal  
és pálinkával kínálnak meg...

*2023. január 6.*

## VISSZAÚT

*Tamási Áron emlékére*

Feltámadás után  
meggyűlik az embernek a baja.  
Mire odaérsz a hivatalhoz, már hosszú sor kanyarog  
előtted. Kötelességed, és egyben érdeked is  
érvényteleníteni a halotti bizonyítványodat.  
Hanem amikor az ablakhoz értél,  
kéri tőled a kisasszony a születési igazolványodat.  
A homlokodra csapsz: Vajon hol lehet?  
Milyen házban, melyik fiókban vannak a papírjaid?  
A hagyatéki tárgyalást igazoló iratok?  
Mi lett az örökséggel, mit tartottak meg,  
és mit kótyavetéltek el az utódok?  
Kihez, hová fordulj? Ki ad tanácsot?  
Hol van a tudakozóiroda? Ki igazít el?  
Átmenetileg a legjobb, ha a hajléktalan  
szálló felé veszed az irányt. Főleg, ha már  
beköszöntött a hideg évszak. Mert a  
parkban már nem tanácsos éjszakázni.  
Felfázol, s mehetsz máris a rendelőbe.  
Melyikbe? Hogy állsz az egészségügyi biztosítással?  
Ki a házi orvosod? Ki ír fel neked receptet?  
Amíg összeszeded az aktákat, amíg ismét  
az adófizetők listájára kerül a neved,  
amíg ismét a zsebedben tudhatod a kártyát,  
amivel kiveheted a nyugdíjadat az automatából –  
napok telnek el. Hetek? Hónapok? Hiába hivatkozol Istenre,  
hiába hivatkozol a trombitaszóra! Az is lehet, hogy  
nem bírod ki idegekkel, és káromkodva indulsz vissza...  
Azt mondod: Uram, felejtjük el ezt az egészet!  
Azt mondod: Uram, borítsunk fátylat az egészre!  
Minek feltámadni, amikor a megváltás még  
alig kezdődött el! Uram, örülök, hogy a halotti  
bizonyítványomat még nem sikerült érvényteleníteni!

Örülök, hogy azt felmutatva,  
még hátha visszaosonhatok a temetőbe  
a hátsó bejáraton...

*2022. november 23.*

## JÉZUS KERESZTJE

Jézus így szólt:  
Vegyétek és egyétek,  
mert ez az én testem!  
Vegyétek, és igyatok belőle,  
mert ez az én vérem!

De Jézus nem mondta azt,  
hogy a keresztyét fel kell aprítani,  
és szét kell osztani!  
Nem mondta, mert tudta,  
hogy a kereszty oszthatatlan.  
És azt is tudta, hogy mindenkinek  
megvan a maga keresztye,  
s az elég neki.

Nem akarta szétosztani  
Jézus a keresztyét,  
de a kufárok, akiket ő korábban  
kiűzött a templomból,  
végül mégis feldarabolták,  
és kiárusították mint ereklyét.  
(Jó pénzt vágta zsebre, nem vitás!)

Milyen szégyen! Milyen gyalázat!  
Mindenkinek van keresztye  
itt, ezen a Földön,  
csak éppenséggel a Megváltónak  
nem maradt!

Kérdezem:  
Miért is térne vissza  
ide még egyszer  
megváltani a világot?

## MINDENKI KERESZTJE

Mindenkinek  
megvan a maga keresztje,  
hát mindenki igyekszik célba érni vele...  
Elnézem, egyesek könnyedén,  
mások meg görnyedezve viszik a magukét.  
Ünnepnapokon vagy vasárnaponként,  
amikor a templomba mennek, látom, ahogy  
nekitámasztják a keresztjeiket a falnak.  
Hétközben, ügyes-bajos dolgaikat intézendő,  
a hivatal vagy a bodega oldalának  
támasztják neki... Kereszttel ugyanis  
nem illik belépni egy helyiségbe.  
Hanem mégis előfordul időnként,  
hogy valaki a keresztjével lépik be valahová.  
Megtörténik az is néha, hogy valaki ott felejt  
a keresztjét a templom bejáratánál vagy  
éppenséggel a bodega előtt. Előfordul az is,  
hogy valaki elcseréli a maga nehéz keresztjét  
a másik könnyebb keresztjével...  
Ez sokszor nézeteltéréshez vezet.  
Köztudott ugyanis, hogy könnyebb  
egy könnyű keresztet vinni, mint egy nehezet.  
Van, aki szórakozottságból hagyja el  
a maga keresztjét, de rendszerint azt  
egy becsületes megtaláló visszaadja.  
Ha nem kerül meg valakinek a keresztje,  
akkor a talált tárgyak hivatalához kell fordulnia.

Szóval mindenki igyekszik boldogulni  
a maga keresztjével, és igyekszik  
visszaszerezni azt, ha elkallódott.  
Mert nem élhet az ember  
a maga keresztje nélkül.  
Persze, az emberek időnként felteszik  
a keresztkérdést az Istennek:  
A megváltásra kerül-e sor hamarabb,  
vagy az Apokalipszis következik?  
E kérdésen az Isten eltűnődik...

*2022. december 22–26.*